I sag 3/80

angående en anmodning, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 af Finanzgericht Münster er indgivet til Domstolen for i den sag, som verserer for nævnte ret mellem

MILCHFUTTER GMBH & CO. KG, Diepholz,

og

HAUPTZOLLAMT GRONAU,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af artikel 1 i Kommissionens forordning nr. 2547/74 af 4. oktober 1974 og nr. 539/75 af 28. februar 1975 om fastsættelsen af monetære udligningsbeløb samt af visse satser, der er nødvendige for deres anvendelse,

afsiger

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden P. Pescatore og dommerne A. Touffait og O. Due,

generaladvokat: G. Reischl
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt de indlæg, der er indgivet i henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

Milchfutter GmbH & Co. KG, Diepholz, importerede den 14. og 20.

januar samt den 19., 20., 25., 26. og 27. marts 1975 flere partier mælkeerstatningsfoder (blandfoder) til opfedning af kalve fra Nederlandene til Forbundsrepublikken Tyskland. Foderblandingen havde et stivelsesindhold på mindre end 10 vægtprocent som omhandlet i position 23.07 B I a i den fælles toldtarif.

Firmaet lod varerne toldbehandle ved Zollamt Oeding med henblik på overgang til fri omsætning. Det angav dem under position 23.07 B I a 3 i den fælles toldtarif (tilberedt dyrefoder med indhold af stivelse og indhold af mælkeprodukter på 50 vægtprocent og derudover, men under 75 vægtprocent).

Zollamt Oeding tariferede varerne under position 23.07 B I a 4, fordi den havde et indhold af mælkeprodukter, der var højere end 75 vægtprocent. Denne tarifering skete i henhold til artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning nr. 823/68 af 28. juni 1968 om fastlæggelse af produktgrupper og af de særlige regler vedrørende beregning af importafgifter for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 I, s. 191). I denne artikel bestemmes, at indholdet af mejeriprodukter i de under position ex 23.07 B henhørende produkter bestemmes ved at multiplicere indholdet af lactose pr. 100 kilogram af det pågældende produkt med koefficienten 2. Endvidere henviste Zollamt til Kommissionens forordning nr. 1216/68 af 9. august 1968 om metoden til bestemmelse af lactoseindholdet i foderblandinger indført fra tredjelande (EFT 1968 II, s. 414).

Følgelig opkrævede Zollamt Oeding i henhold til artikel 1 i Kommissionens forordninger nr. 2547/74 af 4. oktober 1974 og nr. 539/75 af 28. februar 1975 om fastsættelsen af monetære udligningsbeløb samt af visse satser, der er nødvendige for deres anvendelse (EFT L 272, s. 1 og EFT L 57, s. 2) monetære udligningsbeløb med en sats på 169,90 DM pr. 1 000 kg egenvægt for den i januar 1975 stedfundne import og 149,40 DM for den i marts stedfundne import (i stedet for 127,40 DM, henholdsvis 112,10 DM for position 23.07 B I a 3).

Firmaet Milchfutter påklagede denne afgiftsansættelse til Hauptzollamt Gronau, der afviste klagen den 25. august 1975.

Milchfutter indbragte den 19. september 1975 sagen for Finanzgericht Münster, som ved kendelse af 29. september 1977, indgået til Domstolen den 5. januar 1978, i medfør af artikel 177 forelagde denne flere præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets og Kommissionens forordninger vedrørende henholdsvis beregningen af afgifterne i sektoren for mælk og mejeriprodukter og om metoden til bestemmelse af lactoseindholdet i foderblandinger indført fra tredjelande i forbindelse med den sats for monetære udligningsbeløb, der opkræves for disse produkter.

I dom af 4. juli 1978 (sag 5/78, Sml., s. 1597) kendte Domstolen (anden afdeling) bl.a. for ret, a:

Det er det »indhold af mælkeprodukter«, der følger af beregningsmetoden i artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning nr. 823/68 af 28. juni 1968 om fastlæggelse af produktgrupper og af de særlige regler vedrørende beregning af importafgifter for mælk og mejeriprodukter, der er bestemmende for størrelsen af de monetære udligningsbeløb, som skal opkræves for blandfoder henhørende under position 23.07 B I a 3 eller 23.07 B I a 4 i den fælles toldtarif, som blev importeret fra

Nederlandene til Forbundsrepublikken Tyskland i perioden fra januar til marts 1975.

Før denne dom blev afsagt, havde Domstolen i en dom afsagt den 3. maj 1978 (sag 131/77, Milac, anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht des Saarlandes; Sml., s. 1041) kendt for ret, at artikel 1 i Kommissionens forordning nr. 539/75 er ugyldig, for så vidt som den indfører monetære udligningsbeløb for samhandelen med vallepulver. Domstolen udtalte, at prisen for vallepulver, som er et ved forarbejdning af mælk fremstillet produkt, ikke afhang af prisen på skummetmælkspulver; men ifølge Rådets forordning nr. 974/71 af 12. maj 1971 om visse konjunkturpolitiske foranstaltninger, der skal træffes inden for landbrugssektoren som følge af den midlertidige udvidelse af grænserne for kursudsving i visse medlemsstaters valutaer (EFT 1971 I, s. 231) kan der kun opkræves eller ydes monetære udligningsbeløb for varer, hvis pris er afhængig af prisen på varer, for hvilke der er fastsat interventionsforanstaltninger inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter.

Milchfutter gjorde følgelig gældende for Finanzgericht Münster, at opkrævningen af monetære udligningsbeløb bl.a. i henhold til Kommissionens forordninger nr. 2547/74 og nr. 539/75 er i modstrid med Rådets forordning nr. 974/71 i det omfang, der ved beregningen af disse beløb er taget hensyn til mængden af vallepulver i det af firmaet indførte mælkeblandingsfoder.

Ved kendelse af 20. november 1979 udsatte Finanzgericht Münster, 4. afdeling, sagen i medfør af EØF-traktatens artikel 177 på Domstolens præjudicielle afgørelse af følgende spørgsmål:

Strider artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2547/74 af 4. oktober 1974 og artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 539/75 af 28. februar 1975 mod trinhøjere fællesskabsret, især artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 974/71 af 12. maj 1971, og er de ugyldige, for så vidt som de medtager vægten af en eventuel andel af valle i blandfoder, henhørende under positionerne 23.07 I a 3 og 4 i den fælles toldtarif, i beregningsgrundlaget for monetær udligning?

Kendelsen fra Finanzgericht Münster blev registreret på Domstolens justitskontor den 8. januar 1980.

I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg den 19. marts 1980 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Kommissionens juridiske konsulent Peter Gilsdorf som befuldmægtiget, bistået af advokat Albrecht Stockburger, Frankfurt-am-Main, og den 27. marts 1980 af Milchfutter, sagsøgeren i hovedsagen, ved advokat Dietrich Ehle, Köln.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Ved kendelse af 21. maj 1980 har Domstolen i henhold til procesreglementets artikel 95, stk. 1 og 2, besluttet at henvise sagen til anden afdeling.

II — Skriftlige indlæg indgivet for Domstolen

Milchfutter GmbH & Co., sagsøgeren i hovedsagen, har i det væsentlige fremsat følgende bemærkninger.

A — Vedrørende de faktiske omstændigheder

a) Det bør nævnes, at Kommissionen fra 1977 ved Kommissionens forordning nr. 1824/77 af 4. august 1977 om ændring af de monetære udligningsbeløb for mælk og mejeriprodukter (EFT L 203, s. 7) har givet afkald på anvendelse af monetære udligningsbeløb for vallepulver, og at den ved forordning nr. 3005/77 af 22. december 1977 om ændring af de monetære udligningsbeløb for visse mælke- og mejeriprodukter samt for korn (EFT L 354, s. 1) har udelukket vallepulverandelen fra beregningen af fastsættelsen af de monetære udligningsbeløb for produkter bestemt til foder indeholdende vallepulver. Fra denne dato er de monetære udligningsbeløb blevet beregnet under hensyntagen til den reelle procentdel af skummetmælkspulver i det færdige produkts sammensætning, uden at der ved en skønsmæssig beregning også tages hensyn til andre produkter afledt af mælk.

b) Som følge af Domstolens dom af 3. maj 1978 (sag 131/77, Milac) eliminerede Kommissionen ved sin forordning nr. 1733/78 af 24. juli 1978 om ændring af forordning nr. 1036/78 (EFT L 201, s. 36) valleandelen fra mælk og mælkepulver med henblik på beregningen af det monetære udligningsbeløb.

c) Mælkebestanddelene i det af Milchfutter importerede blandingsfoder, i alt 74,7 vægtsprocent, omfattede 65,2 % skummetmælkspulver og 9,5 % vallepulver.

d) Alle disse konstateringer må have en afgørende betydning for hovedsagens udfald.

B — Vedrørende de retlige omstændigheder

a) Svaret på det af Finanzgericht Münster stillede spørgsmål må baseres på Rådets forordning nr. 974/71: det drejer sig om at fastsætte beregningsmåden for det monetære udligningsbeløb, der skal anvendes på omtvistede produkter, og følgelig samtidig om at udtale sig om fortolkningen og anvendelsen af artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 974/71, hvorefter udligningsbeløbene for de produkter, hvis pris er afhængig af prisen på de produkter, for hvilke der er fastsat interventionsforanstaltninger inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, er lig med incidencen på priserne for det pågældende produkt ved anvendelse af udligningsbeløbet for priserne på det produkt, af hvilket de pågældende priser er afhængige. Det monetære udligningsbeløb for et produkt bestemt til foder, som indeholder såvel skummetmælkspulver som vallepulver, kan følgelig ikke kun beregnes på basis af skummetmælkspulver; især kan der ikke opkræves det samme monetære udligningsbeløb for vallepulverandelen som for skummetmælkspulverandelen.

b) I sin dom af 4. juli 1978 (sag 5/78, Milchfutter) har Domstolen anført, at det er i forordningerne om de forskellige markedsordninger for landbrugspro-

dukter at de regler skal findes, der bestemmer, hvilke produkter der er omfattet af ordningen med udligningsbeløb, idet der dog må tages hensyn til, at de omhandlede produkter beskrives ud fra den fælles toldtarifs positioner og underpositioner; Domstolen har således givet udtryk for den tanke, at en skønsmæssig afgiftspålæggelse i form af monetære udligningsbeløb, som ikke tager hensyn til produktets art, er ulovlig.

Ifølge forordning nr. 974/71 er princippielt kun de produkter undergivet ordningen med monetære udligningsbeløb, for hvilke der er fastsat interventionsforanstaltninger inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter; dette princip svarer til formålet med de monetære udligningsbeløb, hvormed der ikke tilsigtes en supplerende beskyttelse på fællesskabsprisniveau, men snarere en opretholdelse af ensartede priser, som er grundlaget for de nuværende markedsordninger for landbrugsprodukter. Udbetaling eller opkrævning af monetære udligningsbeløb er kun lovlig, hvis en manglende anvendelse af disse ville være egnet til at medføre forstyrrelser i omsætningen af de pågældende produkter.

Der skal ikke opkræves monetært udligningsbeløb for et produkt, hvis pris ikke er afhængig af prisen på et interventionsprodukt; dette er tilfældet for vallepulver. Opkrævning i et sådant tilfælde af et monetært udligningsbeløb ville i samhandelen inden for Fællesskabet svare til opkrævning af en afgift med tilsvarende virkning som told, hvilket er strengt forbudt. I dette tilfælde er det uvæsentligt, om det pågældende produkt er et rent produkt eller en bestanddel af et sammensat produkt; i intet tilfælde kan det underkastes ordningen med monetære udligningsbeløb. Kommissionen har henholdt sig til denne løsning, som er den eneste rigtige, i sine forordninger nr. 1824/77, 3005/77 og 1733/78.

c) Denne konklusion, som er gyldig for fremtiden, må, når henses til, at forordning nr. 974/71 er en trinhøjere norm, også gælde for fortiden. I det omfang Kommissionen ikke af egen drift er parat til at foretage de nødvendige korrektioner for de produkter, der er bestemt til foder, påhviler det Domstolen at gøre det i de tilfælde, som er genstand for særskilte sager.

Denne korrektion kan ske på to måder: enten ved at udelukke den vallepulverandel, som foderet indeholder, af det foder, som er undergivet ordningen med monetære udligningsbeløb, eller ved at udelukke vægten af valleandelen fra beregningsgrundlaget ved definitionen af »indholdet af mælkeprodukter« i den fælles toldtarifs position 23.07, udtrykt i vægtprocent. De to metoder vil føre til det samme resultat: i intet tilfælde vil det monetære udligningsbeløb for blandfoder være højere end det, som er fastsat for den fælles toldtarifs underposition 23.07 B I a 3. Den første metode vil sikkert være den mest korrekte, da vallepulver i almindelighed udelukkes ved bestemmelsen af det monetære udligningsbeløb for et sammensat produkt.

d) Det af Finanzgericht Münster stillede spørgsmål bør besvares således:

Artiklerne 1 i forordningerne nr. 2547/74 og nr. 539/75 er ugyldige i det omfang, de i beregningsgrundlaget for satsen for det monetære udligningsbeløb medtager en eventuel valleandel i blandfoder, henhørende under positionerne 23.07 B I a 3 og 4 i den fælles toldtarif.

Kommissionen har bestridt, at Domstolens konstatering i dommen i Milacsagen af, at fastsættelsen af monetære udligningsbeløb for vallepulver er i strid

med forordning nr. 974/71, fordi prisen for vallepulver ikke er afhængig af prisen for interventionsproduktet, nemlig skummetmælkspulver, har til følge, at vallepulver skal udelukkes ved beregningen af de monetære udligningsbeløb for blandfoder.

a) Ifølge forordning nr. 974/71 er prisen for blandfoder, som indeholder mælkeprodukter henhørende under position 23.07 B I a 3 eller 23.07 B I a 4 i det væsentlige afhængig af deres indhold af den vigtigste bestanddel, nærmere bestemt af »mejeriprodukter«, jf. artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 823/68, og især af skummetmælkspulver, som er et produkt, der henhører under den fælles markedsordning, og for hvilket der er fastsat interventionsforanstaltninger. Oprindeligt udgjorde skummetmælkspulveret værdimæssigt og mængdemæssigt den væsentlige del af »mejeriprodukterne« i blandfoder; blandfoderfabrikanterne er imidlertid mere og mere gået over til at tilsætte valle, som er langt billigere. Valle er ligeledes et mejeriprodukt; med hensyn til sammensætningen adskiller den sig fra skummetmælkspulver ved et lavere indhold af æggehvidestof og fedtstoffer samt ved et betydeligt højere indhold af lactose.

I en blanding med skummetmælkspulver og andre bestanddele forveksles valle, som har lignende egenskaber, med skummetmælkspulver. I 1974 og 1975, men også senere, har det været praktisk umuligt tilstrækkeligt præcist ved hjælp af kemiske analyser eller andre tilsvarende kontrolmetoder at bestemme den faktiske andel af mælkepulver i forhold til andre mælkebestanddele, herunder vallepulver, i et bestemt parti blandfoder. Det har altså ikke været muligt at foretage en simpel beregning af indholdet af vallepulver med henblik på fastsættelsen af de monetære udligningsbeløb. Den pålidelige beregningsmetode, som er foreskrevet ved fællesskabsreglerne, hvilede på lactosebestemmelsen efter forordning nr. 823/68, som nødvendigvis ikke gjorde nogen forskel mellem den lactose, der stammede fra skummetmælkspulveret, og den lactose, der stammede fra en vallepulverblanding.

Det kan derfor ikke kritiseres, at Kommissionen i mangel af effektive kontrolmetoder, som let kunne anvendes i praksis, har afslået i de første år, hvor de monetære udligningsbeløb blev anvendt, ved fastsættelsen af disse at tage hensyn til indholdet af vallepulver. Nødvendigheden af udelukkende at støtte sig til oplysninger fra fabrikanterne eller importørerne og mulighederne for manipulationer kunne have medført vanskeligheder i systemet med monetære udligningsbeløb, især mælkepulversektoren. I betragtning af, at det var praktisk umuligt på pålidelig måde at bestemme indholdet af vallepulver, ville det eneste alternativ være at afstå fra at anvende monetære udligningsbeløb på blandfoder; denne løsning ville ikke være acceptabel i betragtning af den høje mængdemæssige og værdimæssige andel af mælkeprodukter i blandfoder.

b) Den anvendte beregningsmetode har også haft gunstige virkninger for de berørte. Fællesskabet har siden begyndelsen af 1978 taget i betragtning, at der på grund af indholdet af vallepulver i foder er blevet udbetalt for høje monetære udligningsbeløb. Dette bekræfter, at Kommissionens praksis ikke ensidigt har

været rettet mod handelen, men er begrundet med objektive kontrolvanskeligheder.

c) Den omstændighed, at Kommissionen ved udgangen af 1977 besluttede ikke længere at tage hensyn til indholdet af vallepulver ved fastsættelsen af monetære udligningsbeløb for blandfoder, er ingen hindring for den indtil da anvendte ordnings gyldighed. På grund af den udvidede anmeldelsespligt for eksportører og importører, forbedringer af analysemetoderne, som er sket i mellemtiden, samt den omstændighed, at gruppen af berørte fabrikanter og handlende er begrænset og kan betragtes som pålidelig, har Kommissionen anset det for hensigtsmæssigt at differentiere under hensyntagen til den andel af mælkeprodukter, på basis af hvilken de monetære udligningsbeløb for blandfoder beregnes, og for fremtiden kun beregne disse beløb på grundlag af den færdige vares procentvise indhold af mælkepulver.

d) Det af Finanzgericht Münster stillede spørgsmål bør besvares således:

Gennemgangen af artikel 1 i Kommissionens forordning nr. 2547/74 af 4. oktober 1974 samt af artikel 1 i Kommissionens forordning nr. 539/75 af 28. februar 1975 har intet frembragt, som kan rejse tvivl om deres gyldighed.

III — Mundtlig forhandling

Milchfutter GmbH & Co., sagsøgeren i hovedsagen, ved advokat Dietrich Ehle, og Kommissionen ved advokat Albrecht Stockburger har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Domstolens spørgsmål i retsmødet den 10. juli 1980.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 2. oktober 1980.

Præmisser

1 Ved kendelse af 20. november 1979, indgået til Domstolen den 8. januar 1980, har Finanzgericht Münster i medfør af EØF-traktatens artikel 177 stillet et præjudicielt spørgsmål vedrørende gyldigheden af visse bestemmelser i Kommissionens forordninger nr. 2547/74 af 4. oktober 1974 (EFT L 272, s. 1) og nr. 539/75 af 28. februar 1975 (EFT L 57, s. 2) om fastsættelsen af monetære udligningsbeløb samt af visse satser, der er nødvendige for deres anvendelse.

2 Dette spørgsmål er blevet rejst under en retssag vedrørende fastsættelsen af de monetære udligningsbeløb, som skal anvendes ved import til Tyskland af et parti blandfoder hidrørende fra Nederlandene, henhørende under position 23.07 B I a.

3 Det bemærkes, at Finanzgericht i forbindelse med samme sag allerede tidligere har stillet visse spørgsmål vedrørende tariferingen af den pågældende vare, som Domstolen har besvaret ved dom af 4. juli 1978 i sag 5/78, *Milchfutter GmbH* mod *Hauptzollamt Gronau* (Sml., s. 1597).

4 Da tariferingen af varen herefter var afgjort, rejste sagsøgeren i hovedsagen indsigelse vedrørende beregningen af de monetære udligningsbeløb, der skulle anvendes i det foreliggende tilfælde. Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at sagsøgeren under henvisning til Domstolens dom af 3. maj 1978 i sag 131/77, *Milac* mod *Hauptzollamt Saarbrücken* (Sml., s. 1041), herefter benævnt Milac-dommen, hævder, at opkrævning af et monetært udligningsbeløb er i strid med Rådets forordning nr. 974/71 af 12. maj 1971 om visse konjunkturpolitiske foranstaltninger, der skal træffes inden for landbrugssektoren som følge af den midlertidige udvidelse af grænserne for kursudsving i visse medlemsstaters valutaer (EFT 1971 I, s. 231), i det omfang, der ved beregningen af dette beløb tages hensyn til mængden af vallepulver i det pågældende blandfoder. Dette indeholder ifølge sagsøgerens opgivelser 65,2 % skummetmælkspulver og 9,5 % vallepulver.

5 Det er sagsøgerens opfattelse, at indholdet af valle i overensstemmelse med det princip, som følger af *Milac*-dommen, skal holdes uden for beregningen af de monetære udligningsbeløb, der gælder for blandfoder.

6 Med henblik på at afgøre denne retssag har Finanzgericht stillet følgende spørgsmål:

Strider artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2547/74 af 4. oktober 1974 og artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 539/75 af 28. februar 1975 mod trinhøjere fællesskabsret, især artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 974/71 af 12. maj 1971, og er de ugyldige, for så vidt som de medtager vægten af en eventuel andel af valle i blandfoder, henhørende under positionerne 23.07 B I a, 3 og 4, i den fælles toldtarif, i beregningsgrundlaget for monetær udligning?

7 Under retsforhandlingerne for Domstolen har Kommissionen i det væsentlige gjort gældende, at principperne i *Milac*-dommen ikke kan udstrækkes til

foderblandinger, idet denne dom vedrører anvendelse af monetære udligningsbeløb på ren valle henhørende under position 04.02. Prisen på disse afhænger, selv om foderblandingerne indeholder en større eller mindre andel af valle, i det væsentlige af andre basisprodukter, som er omfattet af fælles markedsordninger; desuden må der tages hensyn til, at kvalificeringen af disse blandinger med henblik på anvendelse af monetære udligningsbeløb medfører betydelige vanskeligheder ved bedømmelsen og kontrollen. Af disse to grunde har Kommissionen i en første periode fulgt prisudviklingen for det pågældende foder uden at tillade, at indholdet af valle blev holdt udenfor ved beregningen af de monetære udligningsbeløb; først efter at have gjort iagttagelser og i forbindelse med en nylig forbedring af analyse- og kontrolmetoderne indførte Kommissionen fra begyndelsen af 1978 en mere differentieret ordning, hvorefter der kan ses bort fra valleandelen ved beregningen af monetære udligningsbeløb.

8 Det af Finanzgericht stillede spørgsmål må besvares i lyset af anvisningerne i forordning nr. 974/71, hvis artikel 1, stk. 2, stiller to betingelser for anvendelsen af monetære udligningsbeløb, idet det nemlig kræves,

— dels, at der er tale om et produkt, som henhører under en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, og for hvilket der er fastsat interventionsforanstaltninger, eller hvis pris er afhængig af prisen på en sådan vare;

— dels at det skal være godtgjort, at kursudsvingene kan medføre forstyrrelser i samhandelen med det pågældende landbrugsprodukt.

9 Når henses til de i forordningen anvendte kriterier, indebærer Kommissionens gennemførelse af denne bestemmelse i overensstemmelse med artikel 6 et vidt skøn, for så vidt angår afhængighedsforholdet mellem prisen på de pågældende varer og prisen på et eller flere landbrugsprodukter, som er genstand for interventionsforanstaltninger inden for rammerne af en fælles markedsordning, og en konstatering eller foregriben af forstyrrelser i samhandelen med den eller de pågældende varer.

10 Netop fordi foder henhørende under position 23.07 B I a er blandfoder, rejser vurderingen af disse faktiske omstændigheder særlige problemer, ikke blot hvad angår bedømmelsen af økonomiske omstændigheder, men også hvad angår mulighederne for den praktiske gennemførelse og kontrol. Den omstændighed, at et bestemt foder indeholder en større eller mindre procentdel af et produkt, som ikke opfylder betingelsen om afhængighed i artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning nr. 974/71, medfører ikke, at der for Kommissionen opstår en automatisk forpligtelse til at se bort fra dette element ved beregningen af monetære udligningsbeløb. Fastsættelsen af disse beløb er afhængig af et kompliceret skøn, hvori der indgår forskellige faktorer, som vedrører foderets art og det mængde- og værdimæssige forhold mellem dette foders forskellige bestanddele.

11 Det fremgår følgelig, at Kommissionen ikke har overskredet sit skøn ved ikke at udelukke valleindholdet fra beregningsgrundlaget for de monetære udligningsbeløb for foderblandinger henhørende under position 23.07 B I a, selv på et tidspunkt, hvor det var blevet klart, at dette beløb ikke skal anvendes på valle henhørende under position 04.02. Den omstændighed, at Kommissionen senere har indført mere differentierede fastsættelsesmetoder, hvorefter der ved beregningen kan ses bort fra valleindholdet, er en følge af en både økonomisk og praktisk vurdering, som den lovligt har foretaget inden for rammerne af sit skøn på dette område.

12 Det fremgår således, at hverken de principper, som ligger til grund for *Milac*-dommen, eller den omstændighed, at Kommissionen senere har indført en beregningsmetode, som tillader, at der ved fastsættelsen af monetære udligningsbeløb ses bort fra valleindholdet i blandfoder, kan være argumenter til støtte for, at gyldigheden af de omtvistede forordningsbestemmelser anfægtes ved en national ret.

13 Det stillede spørgsmål må derfor besvares således, at gennemgangen af bestemmelserne i Kommissionens forordninger nr. 2547/74 af 4. oktober 1974 og nr. 539/74 af 28. februar 1975 intet har frembragt, der kan rejse tvivl om deres gyldighed, for så vidt de ved beregningen af monetære udligningsbeløb ikke tillader, at der ses bort fra vægten af en eventuel andel af valle i blandfoder henhørende under underpositionerne 23.07 B I a, 3 og 4, i den fælles toldtarif.

Sagens omkostninger

14 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt den af Finanzgericht Münster ved kendelse af 20. november 1979, for ret:

Gennemgangen af bestemmelserne i Kommissionens forordninger nr. 2547/74 af 4. oktober 1974 og nr. 539/75 af 28. februar 1975 om fastsættelse af monetære udligningsbeløb samt af visse satser, der er nødvendige for deres anvendelse, har intet frembragt, der kan rejse tvivl om deres gyldighed, for så vidt de ved beregningen af monetære udligningsbeløb ikke tillader, at der ses bort fra vægten af en eventuel andel af valle i blandfoder henhørende under underpositionerne 23.07 B I a, 3 og 4, i den fælles toldtarif.

Pescatore Touffait Due

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 30. oktober 1980.

Justitssekretæren efter bemyndigelse

H. A. Rühl

Ekspeditionssekretær

P. Pescatore

Formand for anden afdeling